

Mattias hjärta klappar för svenska revyskatten

SANDVIKEN Kupletter, anekdoter och allsång finns på programmet när artisten och estradören Mattias Enn blickar tillbaka på storheter som Karl Gerhard och Hasseåtage i föreställningen "Ett sekel av revyer" som kommer till länet i oktober.

Han beskriver "Ett sekel av revyer", där han kompas av pianisten Samuel Skönberg, som en enmansföreställning om svensk revyhistoria genom hundra år, en glad föreställning med många välkända melodier.

- Jag tycker att det här är en svensk historieskatt. Den bör finnas lika väl som folkmusik och klassisk musik, säger Mattias Enn som föddes 1973, men som ibland önskar att han hade varit född tidigare.

- Oftast är det en äldre publik som minns mest och bäst eftersom de var med när det hände, men det är också något yngre folk som kommer fram. Det är roligt att prata med publiken efteråt. Många vill göra det. Jag tror att jag har lärt mig en hel del på det sättet.

Lillgammal

Den pågående turnén når 50 platser runt om i landet.

- Jag märker att jag är ganska ensam i landet med den här repertoaren. Det är ganska skönt, men samtidigt blir jag ledsen. Det borde finnas ett ännu större intresse.

Var du en lillgammal själ när du växte upp?

- Det var jag nog, men jag gillade också Carola och Herreys och den typen av artister, men på slutet av 80-talet upptäckte jag att det fanns annat också. Jag fick det hemifrån tack vare Hasseåtage och Povel Ramel. Lite annorlunda kände man sig nog och lite lillgammal. Sedan såg man en styrka i det där för man fick ofta medhåll av äldre. Man hade många människor runt omkring en som hejade på en. Sedan blev man träffad av en snöboll.

Var det så?

- Det hände nog, men jag kastade också snöboll. Jag var inget offer, så jag kan inte spela på de strängarna.

Antikvariaten i Stockholm blev tidigt en källatill inspiration för honom.

- Det var ju innan internet. Det fanns inte mycket att tillgå. Hittade man en skiva var man jättelycklig och ett par år senare såg man att det fanns en till med samma artist. Allt gick lite långsammare.

För Mattias Enn är teatern en spännande värld och han säger att han har en barnslig relation till den.

- Jag tycker att det är högtidligt att vara nära en teater och känna andarna, vilka artister som uppträtt innan mig. "Tänk att jag får stå på den här scenen". Den känslan har jag kvar.

Han är lite oroad över yrkets utveckling och menar att rösterna hos dagens sångare byggs upp runt mikrofonens teknik, att man inte litar på det som kommer från en själv.

- Allt blir så "elektrifierat" och så försvinner den lilla människan. Ordet, den enkla melodin och budskapet är ju det som består och då behöver man inte så mycket krumelurer runt omkring.

Som på film

Mattias Enn har själv det gamla gardets artikulation. Att prata med honom är som att prata med en gammal film från 40-talet. Han behöver inte gå hos talpedagog.

- Jag är nog lite skadad. Dels är det skönt att tala tydligt. Man slipper upprepa allt man säger. Sedan sjunger jag ju de här sångerna dagligen. Det vore konstigt om jag inte var lite påverkad, men jag måste göra dig besviken. Jag går inte omkring i ett 30-talshem och är inte klädd i frack. Jag är nog ganska tråkig privat, men är jag på teatern eller blir intervjuad höjer jag nog temperaturen några grader (skratt).

Bland de namn som dyker upp i föreställningen finns Povel Ramel, Ernst Rolf, Zarah Leander, Hasseåtage och Hjördis Petterson, men Karl Gerhard är ändå en röd tråd genom

nästan hela 1900-talet.

- Han är nog den klarast lysande stjärnan. Han är unik och jag är glad att bo i det land som har fostrat en sådan mästare. 4 000 kup-letter skrev han och vågade säga vad han tyckte. Han gick emot nazismen och förlorade mycket publik på det.

Finns det en gyllene epok mellan 30-talet och 70-talet?

- Det kan man säga. Det hände mest under krigs- och efterkrigstiden. Under svåra år skrevs det väldigt vacker musik. Det är paradoxen, att kulturen blomstrar när folk mår dåligt och går igenom en kris.

Vad är det du gillar så mycket hos gamla svenska revyer?

- Kvalitén på texterna och utstrålningen hos artisterna. Det är en upphöjd värld som skiljer sig från den grå vardagen som vi alla har. När man går på teater träder man in i ett rum som inte är den vanliga världen.

- Det är en stor skara människor som vill bli underhållna efter att ha jobbat hela dagen. Då vill jag gärna vara en som talar om en vackrare värld med hjälp av sköna melodier.

FAKTA Mattias Enn

Estradör, sångare och kuplettförfattare.

Född: I Nacka 1973, men växte upp i småländska Ålem.

Debuterade på Mosebacke etablissement 1993 och har sedan dess gjort en lång rad framträdanden och turnéer.

Blev 2010 års Zarah Leander-stipendiat.

Aktuell: Med föreställningen "Ett sekel av revyer" i Riksteaterns regi. Kommer till Piteå (Valdino, Nolia city konferens) 12 oktober och Älvsbyn (Älvsbyns folkhögskola) den 13.

Anders Sandlund

Publicerad 22 september 06:00

Uppdaterad 22 september 02:48